

15. Maaneder. Denne Eighed findes intetsteds, og den findes heller ikke ved Forstærkningsafdelingerne; thi Forstærkningsafdelingerne ville ikke allevegne kunne dannes af ligemange Mergange. Men dersom det erede Fleertals Forslag vedtages, og altsaa Borgervæbningen ophæves, og alt Forstærkningsmandskab i den første Halvbrigadefreds kommer til at høre til een Bataillon, vil Uligheden blive meget stor overfor de andre Forstærkningsafdelinger til Fordeel for Forstærkningsmandskabet i Kjøbenhavn, thi Forstærkningsmandskabet i denne Halvbrigadefreds er i Betænkningen antaget at ville være saa talrigt, at en eneste Mergang vil være tilstrækkelig til at danne en Afdeling, til hvilken man paa andre Steder vilde behøve 2 til 3 Mergange. Altsaa troer jeg, hvorledes man end vender og dreier Sagen, kommer denne uundgaaelige Ulighed frem paa enhver Maade og paa ethvert Sted. Jeg troer altsaa ikke, at man har offret Noget, der forresten er nyttigt og hensigtsvarende for en saadan Stræben efter en Eighed, som ikke er naaet, og som ikke kan naaes. En Grund til at lade Uligheden forblive, som den er, finder Udvalgets Fleertal deri, at den ved Hærlovens Revision om 2 til 3 Aar vil kunne hævnes. Jeg møder atter her dette Revisions-Spørgsmaal, men da det ikke er saa stærkt betonet her, skal jeg ikke opholde mig derved. Jeg vil i Anledning af en anden Sag, som jeg haaber meget snart vil komme for her i Thinget, nemlig Lovforslaget for Pensioneringen af Underofficerer og de med dem Eigestillede, og den over samme afgivne Betænkning, i hvilken dette Hensyn til Revisionen er gjort til et Hovedpunkt, faae Leilighed til at udtale mig om, hvorledes jeg opfatter dette Forhold, og jeg troer altsaa her at kunne forbigaae det. Naar det erede Fleertal længere hen i sin Betænkning som allerede omtalt udtaler, at, naar man indskrænkede sig til een Bataillon foruden den, som allerede nu er, altsaa oprettede een Forstærkningsbataillon istedetfor de foreslaaede 3 Batailloner, vilde man kunne med de samme Mergange fra Forstærkningen, som i Gjennemsnit maae anvendes i den øvrige Deel af Landet, fylde denne Afdeling, maa jeg gjøre en Indvending herimod,

thi hvis dette var Tilfældet, maatte Forstærkningen være langt stærkere i Kjøbenhavn, end den rimeligviis vil være. Man vil ikke kunne fylde med de samme Mergange to Batailloner istedetfor een, undtagen man ogsaa har idemindste dobbelt saameget Mandskab, men dette har det erede Fleertal paa et andet Sted ikke paaregnet at have, og altsaa falder dette Argument ogsaa dermed bort. Jeg har endnu et Punkt tilbage at berøre. Naar der her har været Tale om, hvad Nytte Borgervæbningen kunde gjøre i sin værende Tilstand, maa jeg gjøre opmærksom paa, at Borgervæbningen nu er 7 Batailloner stærk, nemlig 3 Batailloner Infanteri, 3 Batailloner Artilleri og 1 Bataillon Jægere, nemlig Livjægercorpset. Disse 7 Batailloner ere ordnede; der findes Befalingsmænd for dem alle, der findes Gænger for nogle af dem, og der findes uniformeret bevæbnet Mandskab. At man har forømt Borgervæbningen Noget, fordi man har havt Blikket fæstet paa en Omordning som den, der nu foreslaaes, skal jeg gjerne indrømme, men jeg betvivler heller ikke, at i det Dieblit Resultatet af disse Forhandlinger skulde blive, at Borgervæbningen fremdeles kom til at bestaae, vil Regjeringen lade sig det være magtpaaliggende at reorganisere den kjøbenhavnske Borgervæbning saaledes, at den bliver bedre istand til at opfylde den Bestemmelse, som den altid har havt, og som den fremdeles vil vedblive at have, nemlig at værges nærmest for Kjøbenhavn og til lige at optræde for Opretholdelsen af Ordenen. Jeg troer ogsaa, at der hos Regjeringen er f. Udkommen tilstrækkelig Myndighed til at udføre et saadant Gvern. Man kan ansætte yngre og kraftigere Befalingsmænd istedetfor dem, som nu multigen savne disse Egenskaber, man vil ogsaa kunne gjøre Dvølskerne fylbigere, hvortil der kan medvirkes meget væsentlig fra Hærens Side, kort sagt, man vil kunne indgyde Borgervæbningen nyt Liv, og jeg betvivler ikke, at man med den Aand, som hersker i Borgervæbningen, og hvorom jeg troer at burde udtale mig med Anerkjendelse, og med de Traditioner, som ere tilstede, og med de fortræffelige Elementer, som altid findes her i Kjøbenhavn, ogsaa ad denne Vej vil kunne